

R a d i o s ä h k ü t t ä j ä p u l a.

Vastausta kapt. Anderssonille y.m.

Koska Huvudstadsbladetissä perjantaina t.k. 18 p:nä julkaistut laivarasiosähköttäjämölaa koskevat haastattelut ovat monissa kohdin harhaanjohtavia, pyytän allekirjoittanut liitto arv. lehdesänne tilaa seuraavalle:

Mitä ensinnäkin tulee herä Anderssonin väitteeseen että radiosähköttäjätutkinnon suorittamiseksi tarvitaan ainoastaan keskikoulututkinto ja 6 kk. sähköttäjäkuraasi, ei se pidä paikkaansa. Radiosähköttäjiksi aikovilta vaaditaan poikkeuksitta sotilasradiosähköttäjän tutkinto tai vastaava pätevyys. Tämän ennakkopätevyyden hankkiminen, joka oleellisesti liittyy nykyiseen radiosähköttäjän koulutus suunnitelmaan, vie kyllä vuoden päivät, hankittinpa se sitten asevelvollisuusajana tai sen ulkopuolella ja on käytetty aika niinmuodein las-kettava koulutusajaksi. Olettaen kaiken sujuvan hyvin, saama II luokan radiosähköttäjän pakolliseksi opiskeluaajaksi noin 2 vuotta. Saadaksen I luokan pätevyystodistuksen, on II luokan sähköttäjän purjehdittava vähintään 6 kk. sekä lisäksi laajennettava tietojaan ja taitiaan siinä määrin, että kuluu vielä vuosi pari, ennenkuin hän kykene suorittamaan lopullisen tutkintonsa. Kansainvälisen I luokan radiosähköttäjätutkinnon suorittamiseen kuluu siis 3 - 4 vuotta ja keskikoulu mukaan luottuna noin 8 - 9 vuotta. Jos vertaamme aikaa muiden laivanpölytöön kuuluvien opiskeluaikoihin, eivät ne verrattain pitkin harjoitusaikoinensa nousse samaan vuosimäärään, sillä muille ei keskikoulututkinto ole pakollinen.

Radiosähköttäjien työaikaa koskevan lausuntonsa perusteeksi on herä An-

joitusaikoinseenkaan nouse samaan vuosiäärään, sillä muille ei keskikoulutuskinto ole pakollinen.

Radiosähkötöiden työaikaa koskevan lausuntonsa perusteeksi on herra Andersson ottanut kansainvälisen pikatiedotussopimuksen säännökset, joihin jotka kylläkin ovat lausunnon mukaiset, mutta joita ei ainakaan meidän maassamme noudateta. Haluaisimme herra Anderssonin mainitsevan edes yhdenkin esim. S.H.O.Y:n laivan, jossa sähkötöiden työaika olisi vain 4 tuntia vuorokaudessa. Tosiasia on, että kaikissa suomalaisissa laivoissa joissa on radiosähkötöitä, päivystysaika on vähintään 8 tuntia vuorokaudessa, nimittäin: kello 10.00 - 12.00, 14.00 - 16.00, 18.00 - 20.00 ja 22.00 - 24.00 suomen aikaa. Tämä lisäksi joutuu sähkötöitä vastaanottamaan useita säh-, merenkulku- y.m. tiedoituksia sekä uutisia, joista useimmat tulevat päivystysaikojen väliajoilla. Kun lisäksi sähkötöitä varsinkin huonon sään vallitessa joutuu ottamaan radiopelaajia, joihin jopa yökaudetkin, nouse sähkötöiden päivittäinen työaika merellä lastilaivoissakin usein 10 - 12 tuntiin. Satamissa on sähkötöiden työaika 8 tuntia, jolloin he hoitavat lastin valjaukset, laivan kirjanpidon y.m.

Matkustajalaivoissa, joissa työskentely on vieläkin monipuolisempaa eri-

- 2 -

kielisten uutisten vastaanottoineen, ~~matkustajille~~ matkustajille annettavan radiomusiikin sekä sähkösanomien ja radiopuheluiden hoitamiseen, nouse työaika jokseenkin säännöllisesti 14 - 15 tuntiin vuorokaudessa. Tämä kaiken lisäksi herra Anderssoninkin tietävän, joten ihmettelemme että hän lausunnossaan on puhunut vain 4 tunnin työstä.

Johtaja Pellas mainitsee haastattelussaan, että yhtenä syynä laivadiosähkötöjöpulaan ovat paremmat ansiomahdollisuudet maissa. Kun lisäksi ot-

nossaan on puhunut vain 4 tunnin työstä.

Johtaja Pellas mainitsee haastattelussaan, että yhtenä syynä laivarasiosähköttäjätöiden ovat paremmat ansiomahdollisuudet maissa. Kun lisäksi ottaa huomioon laivoilla vallitsevat olosuhteet yleensä, kuten lastilaivojen usein hyvinkin puutteelliset ja epäterveelliset asunto-olot sellaisissa hyteissä, joissa sähköttäjät joutuvat sekä työskentelemään että nukkumaan akkujen latauksesta syntyvän kaasun pilaamassa ilmassa, sekä usein näiden puutteelliset radiolaitteet, joilla työskentely on suorastaan hermoja kiduttavaa, ei ole ihmeteltävää, vaikka laivasähköttäjät mielellään juuri näistä syistä hakeutuvat maastoinipaikkoihin, joten sähköttäjien ammatti yllämainituissa olosuhteissa ei ole läheskään niin houkuttelevaa kuin herra Andersson luulee. Niissä yhtiöissä ja laivoissa, joissa sähköttäjien olosuhteet ovat tyydyttävät, ei sähköttäjätöitä ole ilmennyt.

Useat haastateltavat väittivät ettei ruotsinkielentaitoisia radiosähköttäjien olisi tarpeeksi saatavissa. Allekirjoittaneen liiton tekemän tilaston mukaan oli v. 1938 lopussa 151 laivasähköttäjää, joista 40 on hollinkielensä ruotsi ja joista lisäksi 76 hallitsee täydellisesti ruotsinkielen. Näin ollen hallitsee 151 laivarasiosähköttäjistä 116 täydellisesti ruotsin ja tietämämme loputkin tyydyttävästi. Luulisimme näin ollen ahvenanmaalaistenkin laivoihin riittävän ruotsinkielentaitoisia sähköttäjien, kunhan vain muut olosuhteet niissä olisivat sellaiset, että sähköttäjät niissä viihtyisivät.

Radiosähköttäjätöitä on valitettava tosiasia, mutta kun tulevan vuoden ensipuoliskolla valmistunee noin 80 uutta radiosähköttäjää, uskomme siitä lopullisesti päätetyn.

Ylläolevalla haluamme lyhyesti oikaista k.o. haastatteluissa esiintyneet virheellisuudet, jotta arv. lehden lukijakunta ei jäisi erheelliseen käsitykseen laivarasiosähköttäjätöistämme.

Kunnioittaen

SUOMEN RADIOSÄHKÖTTÄJÄLIITTO r.y.